

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausijulkaisu

Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Tolmittaja: YRJÖ HALONEN.

Vakituisia avustajia: Santert Nuorteva, F. J. Syrjälä, Moses Hahl,
A. B. Mäkelä ym.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Työn ja pääoman yhteiskunnallisen oikeuden sopusointu

Kirj. F. J. S-ä

Herroilla Samuel Gompersilla, Taftilla, Wilsonilla ym. on edessään suuri urakka yhteiskunnallisen lainsäädännön ja oikeuden soveltamisessa samalla tavalla työn suojaksi kuin pääomankin.

Mr. Samuel Gompers luulee keksineensä periaatteen mikä ratkaisee tuon niin suuria ponnistuksia vaatineen pulman. Tuo kallis periaate pitäisi lopultakin sisältyä kongressin tekemään viimeiseen antitrustilakilisäykseen, jossa säädetään, että "ihmisolennon työ ei ole kaupattavaa tavaraa". Tätä periaatetta koettavat A. F. of Laborin johtajat nyt juurruttaa eri valtioitten lainlaadintaperusteihin ja siten vihdoinkin korottaa työn oikeudet pääoman oikeuksien rinnalle.

On melkein surullista nähdä kuinka tukala työ herroilla työn ja pääoman sopisoinnun jaloilla rita-reilla on käsissään.

He sopivat ensiksikin siitä, että luokkavastakohtat eivät ole todel-

isia, vaan mielikuvituksessa syntyneitä luulotteluja, joiden näennäisenä perusteena korkeintaan on "pahojen kapitalistien" menettelytavat.

Kunhan yhteiskunnallisessa oikeudessa ja lainsäädännössä tunnustetaan työlle ja kapitaalille tasapuoliset oikeudet, loukkaamatta kansalaisten persoonallista vapautta, kilpailujärjestelmää ja sitä oikeuden periaatetta, joka suojelee omaisuutta ja omistusoikeutta, saavutetaan vihdoinkin onnelliset yhteiskuntaolot.

Näin pitkälle me näemme A. F. of Laborin johtajat ja kapitalistisen vallan tukipylyvät sulavassa sopusoinnussa keskenään. Mutta pitemmälle mennessä heidän tiensä erkanevat, ja johtopäätelmässään he sotivat itseänsä ja toinen toisiansa vastaan.

Laissa julistettu periaate: "Ihmisolennon työ ei ole kaupattavaa tavaraa" on pelkkä mielikuva, joka

on ehdottomasti ja välttämättömästi epätodellinen. Ihmistyö kapitalismin vallitessa ei ole eikä voi olla muuta kuin kauppatavaraa. Sitä ostetaan rahalla — yhteiskunnallista arvoansa alhaisemmalla hinnalla. Työ on pääoman omistajain käsissä keinotteluesine niinkuin kaikki muutkin tavarat. Vallitseva yhteiskuntajärjestelmä on olemassa ja voipi olla olemassa vain keinottelu oikeuden nojalla. Ja kaiken keinottelu oikeuden perustuksena on työ. Sinä päivänä kun työ lakkaa olemasta keinotteluesineenä, täytyy kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän hajota.

Mutta tähän päämäärään ei gomperilainen politiikka tähtää. "Työ ei ole kauppatavaraa"-periaatteella tähdätään siihen, että työväen järjestöjä ei ahdistettaisi antitrustilain nojalla, joka asettaa vissejä rajoja valtioitten väliselle kaupalle ja teollisuudelle. Antitrustilaki käsittelee pääasiassa kauppaesineitä ja keinoja. Yllämainitulla antitrustilakilisäyksellä tarkotetaan siis korottaa vapaaehtoiset työläisten järjestöt ja järjestyneet työläiset yhdenvertaisiksi kapitalistiluokan vapaaehtoisten järjestöjen ja itsensä kapitalistien kanssa.

Mutta tämän tapahduttua nousee heti kysymys työn "kapitaaliystävän" taholla siitä, että työtä suositellaan "luokkalainsäädännöllä". Työkorporatiolle luovutetaan sellaisia oikeuksia, joita ei kapitaalkorporatiolla ole. Kapitaalkorporationien tarkoituksena on suojella kapitalin oikeuksia. Niiden vapaata toimintaa rajotetaan. Työkorporatioiden tarkoituksena on suojella työn oikeuksia, eikä niiden toimintaa rajoteta, vaikka ne tekevät itsensä vikapääksi kapitaalielivänsä sortamiseen. Danburyn hatturien asiassa, esimerkiksi, hatturien kansallinen työkorporationi

aikoi tuhota kokonaan useita kukoistavia pääomakorporatiota ja olisi tuhonnutkin, elleivät lainkäyttäjät olisi rientäneet aikanaan häntään. Tässä tapahtuu ilmeistä vääryyttä, oleellisempien perustuslakiemme syrjäyttämistä, joissa kielletään kaikenlainen toiminta, joka loukkaa omaisuutta ja omistusoikeutta.

Ja kieltämättä, jos kerran lähtökohdaksi tunnustetaan vallitsevan porvarillisen yhteiskunnan taloudellinen järjestys, kuten gomperilaiset johtajat tekevät, joutuvat he tässä itsensä kanssa ristiriitaan. Työväen järjestöt, jotka boikoteerauksella ahdistavat vapaata kauppaa ja teollisuutta, jotka vaativat "suljettua työpajaa" vasten työpajan edustajan tahtoa, loukkaavat hänen oleellisempia porvarillisyhteiskunnallisia oikeuksiaan. Jos kerran tunnustetaan, kuten gomperilaiset johtajat tunnustavat, persoonallisen vapauden porvarilliselta kannalta, mitä oikeutta ja aihetta silloin on pakottaa kehtään alistumaan työväen joukkotahdon alaiseksi, ja persoonallisen vapauden periaatteen kannalta ovat työväen järjestämät pakkokeinot erinäisten järjestöistä välittämättömien työläisten taivuttamiseksi väärä.

Jos kerran tunnustetaan kilpailujärjestelmän jumalallinen oikeus, jos kerran tähän periaatteeseen nojaavalla lainsäädännöllä estetään pääoman omistajia muodostamasta liittoomia ja jos kerran eräät työväenjohtajat kannattavat tätä politiikkaa, niin siitä seuraa, että he, vaatiessaan työläismaailmassa yhteenliittymistä, kilpailun lopettamista työmarkkinoilla, yksilötahdon alistumista joukkotahdon alle, sotivat itseänsä vastaan.

Tässä me näemme, että vaikka kuinka koettaisi rakentaa sopusoin-

tua työn ja pääoman välille ja vaikka kuinka koettaisi sovelluttaa työn ja pääoman eduille samoja yhteiskunnallisia oikeusperiaatteita, niin ne kaikissa käytännöllisissä kosketuksissaan tapaavat toisensa vastusten.

Ja me näemme edelleen sen tosi-seikan, että mikään lakikirjaan liitetty oikeusperiaate, joka tarkoittaa

työväenluokan suojaamista ja oikeuksiinsa korottamista, ei menesty sillä tavalla, että työ ja pääoma olisivat sopusoinnussa. Mikään työväenluokan politiikka, joka tunnustaa porvarillisen järjestelmän perusteet, ei voi olla muuta kuin haparoivaa ja pettymyksestä petty-mykseen lankeavaa.

Parias^{*)}

Kai mä kuulunen parias-kastiin
kuni köyhimys muinoinen,
koska kiroja konnien kuulen,
luen syytteitä lurjusten.

Loan sylkien silmille suoraan
ja valheita viritellen
he kohtelevat köyhää kuin konnaa
syntyperäistä käsitellen.

Voisin syystäkin sylkeä vastaan
samoin mitoin jos maksaisin,
vaan heillä on ne herrojen tahrat,
joita häpeän aatellakin.

M. Hahl.

*) Parias oli muinolsessa Intiassa varsinaisten kastien alapuolella oleva luokka, jonka jäsenet eivät saaneet asua kaupungeissa, ei uida Gangesvirrassa eikä lukea Vedda-kirjoja.

